

Hitbuzgalmi havi folyóirat. ♦ Kiadja a Budapesti Országos Központi Oltáregyesület Budapest, IX., Üllői-út 77. szám. ♦ Csekszám: 19.166. Előfizetési ára 3 P, példányonként 30 fillér.

Eucharisztikus magasságok felé.

Mikor az ember a hófötte havasokra indul, fáradságos utat kell megtennie. Nagy meredek hegyoldalakon, szédületes szakadékok szélein, keskeny utakon halad az út, mire felérhetünk a havasok világába. Sokszor meg kell pihenni útközben. De minél magasabbra jut az ember, annál nagyobb csend veszi körül. Lassan elmarad a mindennapi élet vásári zaja, a kémények füstje, elmarad az emberi kultúrának minden hamissága. Fent pompás látvány fogad. A nap végigcsillog a milliányi sok hókristályon és visszasugározza a Teremtő elbűvölő szépségét.

Lelki életünkben az Eucharisziához vezető út is ilyen hófötte magasságokba való felkapaszkodás. A bűneitől megtisztult ember kegyelmek erősítő szereivel felkészülve elindul az Oltáriszentség magasságai felé. Ezek a magasságok parancsoló erővel megkövetelik az Isten-szabta korlátoknak, az örök törvényeknek megtartását. Nagy kanyarodóknál, veszedelmes szakaszokon figyelmeztető táblákat szoktak elhelyezni. Okos vándor ezeket figyelemmel kíséri. Nem élhetünk eucharisztikus életet sem Isten tiltó, vagy előíró rendelkezéseinek figyelembe vétele nélkül. Tudjuk, hogy ez nem éppen kényelmes út: «Mily szűk a kapu és keskeny az út, mely az életre viszen és kevesen vannak, akik azt megtalálják.» (Máté 7, 14.) De minden fáradságot megér a felkapaszkodás, mert csodás élmények várnak az odajutókra. Mindamelllett ez nem unalmas út. A lélek csendes magábaszállását nem zavarja semmi. Csak az előttünk járó szentek lenyűgöző

példája foglalkoztatja elménket. Ők a magasságok hősei, akikhez mi is törekszünk eljutni. Ott lebeg körülöttünk Szent Alajos, Szent Szaniszló, Szent Paszkál, Szent Julianna, Szent Vencel, Szent Lajos, Szent Tarzicius és a sok-sok megszámlálhatatlan eucharisztikus szent szelleme. Ezek a mi kísérőink a csúcspont, Krisztus felé.

De célbajutásunk feltétele az, hogy lerontsuk magunkban és körülöttünk mindazt, ami nem való az Eucharisztia világába. *Le kell rázni a hényelemkeresést.* Nagy célokat csak az áldozatok árán lehet elérni. Mégpedig minél nagyobb a cél, annál nagyobb az áldozat is. Puhány emberek, alkudozók lemaradnak s nem látanak meg semmit a magasságok szépségéből. *Le kell rázni a szenvedélyeket is.* A magasba szabad és független lelkek valók. A bilincsek hordozói visszacsúsznak a lejtőn. Merjünk és tudjunk szabad, független lelkek lenni, akik csak egy köötöttséget ismernek, a Krisztus igáját. *De kell ide türelem és kitartás is.* Nem lehet pillanatok műve a feljutás. Felfelé tartani nehezebb, mint lejtőnek menni. Türellem kell a zezugos szakaszok végigjárásához. Hibánk, hogy mi gyors eredményekre állítjuk be tevékenységünket. Lelki fronton csak tervszerű előhaladás lehetséges. Itt nem lehet modernizálni az ütemet. Amint a természetben nincs ugrás, úgy a lelki élet sem ismeri a villám-akciót. Csak a bűn elleni védekezésnél van helye a gyors cselekedetnek. Életünk tehát nem más, mint türelmes, kitartó felfeléküzdés az örök magasságok felé. Aki nem így fogja fel az életet, az nem érti meg Isten terveit. «Keressétek az odafönt valókat» (Kol. 3, 1.) szól az Úr Jézus intő szava. Mintha csak óvna bennünket a laposságoktól, a posványoktól.

Lelki életünk legmagasabb csúcspontja az Eucharisztia. Valósággal szédítő magasságokba viszi az Úr Jézus követőit, mikor elvezeti őket az Oltáriszentséghez. Menjünk örömmel e magaslati tájakra, mert ez biztosítja lelkünk egészséges vérkeringését és ment meg az élet poros útjainak betegségeitől.

Kiss István.

«Boldogok az irgalmasok...»

(Gondolatok Kánter Károly életéből.)

A nagy Szamaritánusnak, az Úr Jézusnak hívebb követője kevés olyan volt a kilencvenes években Magyarországon, mint Kánter Károly.

«Irgalmasság», a szeretetnek és jósnak tündöklő szép virága, ott fakadt az ő tűzlelkében, ott virult az oltár szolgálatában és hozta meg gyümölcseit a gyóntatószékben!

Az irgalmasságnak testi és lelki cselekedetei vannak. Minthogy a lélek előbbrevaló a testnél, így a lelki irgalmasság is fölülmúlja a testieket. De ne gondoljuk azért, hogy a jótékonyágnak és karitásznak cselekedeteit, a jószívú és finomlelkű Prelátus Úr nem gyakorolta volna. Ő, az ő kezein keresztül bőszesen hullott az alamizna az éhezőknek, a ruházat a lerongyolódottaknak. A vendégszerető szállás nyitva volt házában az utasoknak, paptársainak, szegénysorsú rokonnak, vagy más reászorulónak. Ki látogatta volna több szeretettel a betegeket, mint ő s hány megholtra hintette a szenteltvizet, az Egyház magasztos szertartásai közben, midőn azok az örökkévalóság kapujához értek. De mégis szenvedélye a lelkipásztorkodás volt, az elveszett juhokat visszaterelni a boldogító akolba. Ezért ült félnapokat a gyóntatószékben, hogy kibékítse a bűnösöket Istennel és összekösse az eucharisztikus Jézussal.

«Bűnösöket megfeddni, tudatlanokat tanítani» — mondja a katekizmus szövege.

Mennyi finomsággal dorgálta meg a hibázókat, nehogy elriassza őket az erény követésétől. S mily kifogyhatatlan volt az oktatásban, a gyóntatószékben és a katedrán. Hol lehetett volna inkább «a kételkedőknek jótanácsot adni», mint a bűnbánat szentségének kiszolgáltatásánál, hol gátlás nélkül nyílik meg a szív? A szomorúakat igaz atyai hűséggel vigasztalni, lelkiegyensúlyukat helyreállítani, szinte kényszerűség volt jóságos szíve számára. Ha pedig haragosokról tudott, mindent elkövetett, hogy azok kibéküljenek és mielőbb az Úr asztalához járuljanak.

Az élőkért és holtakért való imában telt el egész élete: a bűnösökért, hitelenekért, Egyházáért s a megholt hívekért.

Aki így árasztotta magából a testi és lelki irgalmasság cselekedeteit, valóban számíthatott az Úr Jézus ígéreterére: «Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.»

Kérjük a szentségi Jézust, mutassa meg, hogy kedves volt neki szolgálja hűsége és dicsőítse meg emlékét e földön is!

Kongreganista.

Egy hasznos imakönyvecske.

A mult évben jelent meg a Szent István-Társulat kiadásában: «Mennyei Kincsek — Búcsú — imádságok» címmel dr. Kuncz József teológiai tanár összeállításában egy praktikus imakönyv (ára 5—6 pengő körül mozog, tehát igen jutányosan kapható). Összegyűjtve vannak benne mindazok az imák, amelyeket az Egyház búcsúval látott el. Mielőtt az imakönyvet ismertetnők, határozzuk meg, mi a búcsú.

«A búcsú az ideigtartó büntetések elengedése a szentgyónáson kívül. Búcsúval sem a bűnöket, sem az örök büntetést (poklot) nem engedi el az Egyház, hanem csak a szentgyónás után fennmaradt ideigtartó büntetéseket, amelyeket vagy a földön, vagy a tisztítóhelyen kellene kiállanunk» — tanítja a Katekizmus. A földön és a tisztítóhelyen egy ideig tart csak a büntetés, ezért mondjuk e két hely büntetéseit ideigtartóknak. A búcsú kétféle: teljes búcsú, amivel az ideigtartó büntetésektől egészen megszabadulunk, nem teljes búcsú pedig: amivel az ideigtartó büntetések egy részétől szabadulunk meg. Nem teljes búcsút nyerhetünk, ha lelkünk tiszta a halálos bűntől. Nem teljes búcsú például a 100—300 napos 5—7 évi búcsú, amivel annyi büntetéstől szabadulunk meg, amennyit a régi egyházsabályok szerint 100—300 napos, vagy 5—7 évig tartó vezekléssel róttunk volna le. Teljes búcsút azonban csak akkor nyerhetünk, ha lelkünk nemcsak a halálos, hanem a bocsánatos bűnöktől is tiszta, azért a teljes búcsú elnyerésének feltétele a szentgyónás, szentáldozás és imádkozni a pápa szándékára. (A pápa szándékai: a pogányok, eretnekek megtérése.) A napi szentáldozás után ha elmondottuk az: «Ime jóságos és édes Jézusom . . .» kezdetű imát, elég egy Miatyánkot, egy Üdvözlégyet, egy Dicsőséget imádkozni a teljes búcsú elnyeréséhez. Csak a toties-quoties (annyiszor-ahányszor) búcsúknál azaz, ha naponta többször nyerhető teljes búcsút engedélyez az Egyház (ilyenek a Halottak napján nyerhető búcsúk, a Porciunkula-búcsú a ferencrendi templomokban aug. 2-án és a szerzetes templomokban a rendalapító szentek névünnepén nyerhető búcsúk) szükséges minden egyes templomlátogatáskor hat Miatyánkot, hat Üdvözlégyet, hat Dicsőséget imádkozni a Szentatya szándékára. A búcsúima ajakima, azért az ajkunkkal a szavakat ki is kell ejtenünk suttogva, esetleg félhangon, nem szabad tehát csak végiggondolni az imaszöveget, ha azonban valaki beteg s nehezeére esik az ajakima (pl. tüdőbetegeknél), annak néha megengedhető, hogy csukott ajakkal

mondja a búcsúimát, de a nyelvnek a szájban mozognia kell. Az egyházi törvénykönyv szerint «azok a hívek, akik legalább havonként kétszer gyónnak, vagy pedig a kegyelem állapotában vannak és naponként áldoznak, még ha az áldozás egy-két alkalommal a hét folyamán el is marad, minden búcsút megnyerhetnek külön gyónás nélkül is.»

Az Egyház a búcsúkat Krisztus Urunk és a szentek fölös érdemeiből engedi. «Krisztus Urunk ugyanis végtelen értékű elégtételt szolgáltatott a mennyei Atyának, a szentek is igen sok vezeklést vittek végbe, amelyre nekik nem volt szükségük és így igen sok fölös érdemet halmoztak össze szent életükkel. Szűz Mária és Keresztelő Szent János igazi bűnbánó életet éltek anélkül, hogy bűnösök lettek volna.» (Schermann E.) Ők most már a győzedelmes Egyházhhoz tartoznak, ezért érdemeiket az Egyház közkinccsé teszi, kiosztja és átengedi a küzdő és szenvedő Egyház tagjainak. A küzdő Egyházhhoz a földön élő katolikusok, a szenvedő Egyházhhoz a tisztítóhelyen szenvedő lelkek tartoznak. Tehát minden katolikus ember nyerhet a maga részére és megholtakért búcsút, de más élő katolikus testvéreinkért búcsút fel nem ajánlhatunk. «Hitigazság, hogy az Egyháznak van hatalma búcsúk engedélyezésére, ezt a tridenti zsinattal kijelentette.» (Schermann E.) A nem teljes búcsúk nyeresénél is fontos, hogy ne annyira a pár napos búcsúimákat mondjuk, hanem az úgynevezett kiadósabb, 5—7—10 évi búcsúkat igyekezzünk megnyerni.

Dr. Kuncz: «Mennyei kincsek» imádságos könyvéből nagyszerű dolgokat tudunk meg: pl. az Úrangyala elimádkozásával és húsvéti időben a Mennynek Királyné Asszonya elmondásával 10 évi búcsú, — Jézus, Mária, József szent nevek kiejtésével 7 évi búcsú, a lelkiáldozás felindítása tetszésszerű szavakkal 7 évi búcsú (lelkiáldozásnak nevezzük a vágyódás kifejezését a szentáldozás után bizonyos szavakkal akkor, ha nincs alkalmunk áldozni, — egy ilyen forma erre: «Jöjj Jézusom, öllelek, mintha már nálam volnál, egyesülök veled»), a litániák elmondásával 3—5—7 évi búcsú, minden temetőlátogatással és ott a halottakért való imával 7 évi búcsú, a mise végén az oltárlépcsőn a pappal-együtt mondott imákkal 10 évi búcsú, Aquinói Szent Tamás imáival 5—7 évi búcsú nyerhető. Tömerdek röpimát, teljes és nem teljes búcsút közöl ez a kis imakönyv. Bevezetésében a könyv elején ismerteti a búcsúkat, a könyv végén pedig bőszeges útmutatást ad a havonkinti ájtatosságoknál elnyerhető búcsúkról. Ebben az imakönyvben a szentmiséhez összeállított imák is búcsúimák. Az imakönyv nagyon könnyen kezelhető kis zsebkönyvecske, nem jelent terhet a hordása. (Papok és a Szent István-Társulat tagjai kedvezményel kapják.) Aki tehát súlyt helyez arra, hogy a tisztítóhely szenvedéseitől megszabaduljon és a mennyországban is minél előbbre jusson, — hiszen Suarez neves hittudós mondja, hogy «a mennyországban egy fokozat is egy mennyország» — az jól teszi, ha beszerzi ezt a könyvecskét.

Nagy Szent Teréz egy alkalommal látomásban szemlélte, amint egyik szerzetesnője, aki kevésbé volt tökéletes, a halál után azonnal üdvözült s mikor Szent Teréz az Üdvözítőt megkérdezte, miként történhetett ez, az Úr azt felelte neki: Igaz ugyan, hogy a nővér kevésbé volt rendi állapotában tökéletes, de minden szabadidejét felhasználta arra, hogy búcsúimákat mondjon s így minden büntetéstől megszabadult. A búcsúimákat tehát napközben is lehet végezni, akár az utcán jártunkban-keltünkben, templomba menet-jövet, mert csak azokat a búcsúimákat kell térdelve végezni, amihez a térdelés elő van írva, például a szentáldozás után végzendő búcsúima.

Fontosnak tartottuk a búcsúknak ezt a részletes ismertetését, mert felnőtt korban az ember könnyen felejtí és hát nem igen forgatja már a katekizmust s

igen sokan azt hiszik az a búcsú, ha mézeskalácsot, úgynevezett búcsúfiát mennek venni a búcsúba, pedig azok a templomkörül felállított mézeskalácsos sátrak egészen mást jelentenek és pedig azt jelentik, hogy ott a plébániatemplom felszentelésének évfordulója van s ha aznap abban a templomban szentgyónáshoz, áldozáshoz járunk és a Szentatya szándékára imádkozunk, teljes búcsút nyerünk. Akiknek nem áll módjukban ezt a pompás imakönyvecskét beszerezni, azok is sok búcsút nyerhetnek, ha rózsafüzéreiket jepszuita-, kármelita-, vagy domonkosrendű szerzetes pappal megáldatják, mert azok a rózsafüzérre ráadhatják azokat a búcsúkat, amelyeket a pápák a szerzetesrendeknek az Egyház fennállása óta engedélyeztek. Az így megáldott rózsafüzérimával igen sok búcsúban részesülhetünk, mert nagyon sok pápa adott különféle alkalmakkor az Egyház kebelében a föld minden táján működő szerzetesrendeknek búcsút.

Használjuk ki tehát jól a búcsúnyerés alkalmait, amelyre az egyházi törvénykönyv is figyelmeztet bennünket: «Mindenki becsülje nagyra a búcsút, vagyis a már megbocsátott bűnökért járó ideiglenes büntetéseknek az Isten előtt érvényes elengedését, amelyben az egyházi felsőbbség az előket feloldozásképpen, a megholtakat pedig könyörgésképpen az Egyház közkincséből részesíti.»

Hoffer Ilona róm. kat. hitoktató.

Mesterek és minták.

Az erény hősiessége a gyermekeknél.

I. Guigné Anna.

Az utóbbi időben több kitűnő tanulmány látott napvilágot a gyermekek lelki életéről. Szeretnénk aláhúzni néhány relatív vonást arról, hogy mi az erénynek hősie foka náluk. A példákat főleg Guigné Anna életéből vesszük.

XIV. Benedek szerint az erény hősie fokát 4 feltétel bizonyítja: 1. A szóbanforgó erény anyagának nehéznek kell lennie, fölötte kell állnia a közönséges emberi erőnek. 2. A cselekedeteket gyorsan és könnyen kell véghezvinni. 3. Örömmel fel kell tudni ajánlani az áldozatokat az Úrnak. 4. Gyakran kell történniük, amikor csak alkalom adódik rájuk.

Az első feltételből látható, hogy a gyermekek hősiessége korukhoz és erejükhez viszonyítva relatív ahhoz az erőhöz, melyet a korukbeliek általában felmutatnak. És ha vannak bizonyos «nagyok», akik nagyon kicsinyek, vannak viszont kicsinyek, akik erényeik által máris nagyok. «A kisdedek és csecsemők szája által készítettél dicséretet magadnak, Úram.» (Zsolt. 8, 3.) Jézus is emlékeztette rá a papi fejedelmeket és írástudókat, akik méltatlankodtak, hallván, hogy a gyermekek a templomban kiáltozzák: «Hozsánna Dávid fiának!» (Mt. 21, 16.) És ha a kicsinyek hite néha példa lehet a nagyok előtt, ugyanezt mondhatjuk el bizalmukról és szeretetükről is.

* * *

Gondoljunk most arra, milyen lehetne és milyennek kéne lennie — Isten gondolata szerint — mindenki hősiességének a különböző életkorokban és körülmények között. Figyelniük kellene nemcsak arra, amit tanítanak, hanem arra is, amit tanítani kellene a keresztény tökéletességről. Gondoljunk arra is, hogy a bérálás szentsége már a gyermekeket is Krisztus katonájává avatja. Ne feledkezünk meg arról sem, mit értenek a gyermekek hősiessége alatt és hogy a legtöbbször amikor gyakorlják, nicsenek is tudatában, hogy hősieen viselkednek. A gyermek,

amikor hősiessé, ezt is a legnagyobb egyszerűséggel teszi, minden parádé nélkül, egyszerűsége emlékeztet Jézuséra Názáretben, a Szent Családban. Azt is meg kell jegyezni, hogy a megkeresztelt gyermek ártatlanságában a Szentléleknek nincs sok megtisztítani valója, mielőtt az élet világosságát és vonzóerejét közölné vele. Bizonyára vannak az eredeti bűnök bizonyos következményei, melyek a keresztség után olyanok, mint a behegdt sebek, de ezek a sebek még nem éledtek újra az ismételt személyes bűnök által. A kegyelem állapotában levő gyermek, amíg nem vétkezik személyesen, közvetlen kapcsolatban van a Szentháromsággal, Aki benne lakik. Lelke olyan, mint a gyémánt, melyet ugyan csiszolni kell még, de amely tulajdonképpen hibátlan. A fájdalmas tisztulási folyamatok alól, melyekre minden kereszténynek szüksége van, bűnei mértéke szerint, a Szentlélek felmenti a kegyellemmel hűségesen együttműködő gyermeket, ha a korának megfelelő kötelességeket hűségesen teljesíti. Ilyenkor aztán láthatjuk, mint emelkedik, mint viteti magát a gyermek — már nem az édesanyja — hanem a Mindenható kegyelme által. De még itt is szükséges, hogy *akarja* magát vitetni és vezetetni. A gyermek, aki még nincs úgy megkötvé a dolgok által, melyeket fel kell áldozni szabadabb és szándékaiban tisztább a felnőtté.

A korai szentáldozás gyakran a hősiesség gyümölcsét termi ezeknek a kicsinyeknek a lelkében. A bérmálás a kegyelmek újabb kivirágzását hozza, néha a Szentlélek 7 ajándékának kivirulását láthatjuk a gyermeki lélekben; annál is inkább, mert a gyermek nem okoskodik rendszeres és komplikált módon és mert egyszerűen és ösztönszerűen megy az igazság felé.

* * *

Közülük a legjobbaknál észlelhetjük az isteni erények relatív kiemelkedését. A gyermek — tudatában gyengeségének és tudatlanságának — természetesen hajlamos elhinni, amit apja, vagy anyja mond neki. Bízunk bennük és szereti őket, nemcsak jótékonyságuk miatt, hanem önmagukért . . . ugyanígy — a keresztség kegyelme által — hajlandó Isten szavát is elhinni, melyet anyja, később pedig az őt oktató pap közöl neki. Hajlamos a bizalomra is Isten iránt és szereti Istent önmagáért. A maga módja szerint a három isteni erényből él, mielőtt még gondolkodni tudna az óvatosság, igazságosság, erő és mértékletesség erényeinek szükséges voltáról. A reggeli és esti imában a hit, remény és szeretet cselekedeteit naponta felindítatják vele és naponta egy kicsivel jobban tudja ezt megtenni.

Később, amikor érzékei felebrednek és összekötöttébe kell lépnie idegen emberekkel, meglátja a természetes erények szükséges voltát, melyek fegyvelmezik a szenvedélyeket és szabályozzák kapcsolatainkat az emberekkel, igazságos és kiegyensúlyozó módon. Akkor majd — felismerve ezen természetes erények fontosságát — talán kevésbé fog ügyelni a sokkal magasabbrendű három erényre, melyek lelkünket Istennel egyesítik. Veszítve gyermeki naivitásából, talán elveszít valamit Istennel való bizalmas viszonyából is. Nem fog többé annyira ügyelni arra, hogy mennél inkább növekszünk és *mennél kevésbé lehetünk gyermekek az emberekkel szemben, annál inkább kell Isten gyermekeivé válnunk* a kegyelmi életbe való előhaladás által, a mennyei Atyától való tudatos függés által, a mindig növekvő bizalmas viszony által, melyre meghív bennünket. Végeredményben — hogy úgy mondjuk — vissza kell térnünk Isten kebelébe. Az üdvözültek a Mennysorban «in sinu Dei» — Isten kebelén vannak, egy kicsit úgy, ahogyan a Fiú «in sinu Patris» — az Atya kebelén van. (Ján. 1, 18.)

A gyermeket egyszerűsége segíti az Isten magasságainak elérésében, a hit, a remény és a szeretet által.

(Folyt. köv.)

M. Reparatrix.

«Virraszt a magyar lélek» címen helyszíni közvetítést adott a Magyar Rádió július 7-én este 7:40-kor az Örökimádás-templomból a már előbb készült lemezfelvételtől. Pusztasándor lelkész, szpiker és Kis István oltáregyesületi ügyvezető igazgató párbeszédét nagyon hangulatosán festette alá az Örökimádás apácáinak gyönyörű éneke és orgonajátéka. Egy újmisési papunk írja ügyvezetőnknek a közvetítésről: «Örömmel és élvezettel hallgattuk péntek este a rádióközvetítést az Örökimádás-templomból. Fogadja ez alkalommal a legszívélyesebb üdvözetemet. Bár sok ilyen közvetítést adna a rádió...» Adja Isten, hogy a magyar engesztelés gondolatát minél többen magukévé tehesék hallgatóink.

Új Oltáregyesületek alakultak: Kálócán és Szöccén. Újjalakult Nyíregyházán. Isten áldása kísérelje eucharisztikus tevékenységüket, hogy Jézusunk megdicsőítése minél nagyobb ütemben haladhasson előre.

Oltáregyesületeink halottai: özv. Braun Józsefné, özv. Balázs Ferencné, özv. Cserr Antalné, Sári Vendelné, Farkas Mária, Bollok Mária, Turi P. Erzsébet, özv. Merza Gerőné, Banga Jánosné. Szentségi-Jézusunk adjon mindnyájuknak örök nyugodalmat és az ő világossága fényeskedjék nekik! Foglaljuk őket imáinkba?

«Szentolvasó» címen jelent meg P. Fenyvessy Jeromos szentdomonkosrendi szerzetes fordításában, Montforti Grignon Lajos Mária kedves munkája. Ilyen alapos mű a rózsafüzérről eddig még nem jelent meg a magyar könyvpiacra, mint Jeromos atya könyve. Mindazoknak, akik szeretik a rózsafüzért, nagyon ajánlhatjuk. Kapható: Szent Domonkos Rendház Budapest, XIV., Szent Domonkos-u. 3.

Az Actio Catholica Országos Elnöksége kiadásában most jelent meg két értékes könyv: «XXXI. Országos Katolikus Nagygyűlés» és «A család és ifjúság a háborúbar». Az előbbi az 1943. évi őszi katolikus nagygyűlésen elhangzott előadásokat hozza sikerült fényképfelvételekkel illusztrálva. Az utóbbi az 1943. évi nyári országos lelképásztori konferencia előadásait tartalmazza. Nyomdai okok miatt csak megkésve jelenhettek meg e kötetek, de a bennük közölt előadások örökké értékes anyagot nyújtanak egyházi és világi előadók és olvasók számára. Megrendelhetők az Actio Catholica központjában Bpest, IV., Ferenciek-tere 7., III. lépcső, II. em.

Fent ismertetett könyvek a Szent István-Társulat izléses kiállításában jelentek meg a könyvpiacra.

TELJES BÚCSÚK.

Augusztus 3. (első csütörtök), augusztus 4. (első péntek), augusztus 15. (nagyoldogasszony), az imádási óra napján, egy tetszésszerinti napon.

† GÍMASZÁNDÉKUNK †

Mi bűnösök kérünk Téged, hallgass meg minket!

Az emberiség mindig érezte és tudta, hogy a bűn hatalmas szakító erő. Válaszfalat von az Isten és a lélek közé s így nem tud kapcsolatba lépni Urával. Pedig a lélek sóvárog az Isten után. Nemcsak a lelki öröm meghitt perceiben, hanem az elesettség nehéz óráiban is. Ez utóbbiban talán még nagyobb erővel. Hiszen az elesettség magárahagyatottságot jelent. A veszedelmes önbizakodásnak keserű gyümölcsét termi. A kiábrándult és önmagával meghasonlott emberben tehát felsír a vágy kibékülni az Istennel. Ez az érzés dobogtathatta meg Dávid király szívét is, ez hatott a templom sarkában imádkozó vámosra, bűnbánó Magdolnára, a kálváriai latorra. Ez mozgatja meg a mai ember szívét is, mikor eltévelyedésének tudatára ébred. Éreznie kell a megpróbáltatások között Isten büntető kezének súlyát.

Legnemesebb emberi érzésünk ott kezdődik, mikor bűnünk tudatára jutunk. Minden más érzés lehet szép, hasznos, de legüdvösségesebb a bűnbánat érzése. Elesni emberi dolog, de bánatra ébredni valóságos természetfelettség jele. Ilyenkor látjuk be igazán Isten nagyságát és jóságát, de ilyenkor villanik meg előttünk bűnünk nagysága is. Ajkunkra tolnak a litánia szavai: Mi bűnösök kérünk Téged hallgass meg minket! Valójában itt kezdődik az elindulás Istenhez. . . . Nem más ez, mint kezünk nyujtása Isten felé, hogy megfogja és vezessen bennünket. Amíg ez meg nem történik, Isten nem hajol felénk. A kezdeményezésnek tőlünk kell kiindulnia. Vigasztaló az, hogy Isten fel is figyel a feléje induló emberre. Azért a kereszténység az irgalom vallása. Az igazságosság és irgalom oly csodás összhangban vannak, aminőre egy vallásrendszerben sincs példa.

A viszontagságokból való kiemelkedés feltétele tehát a büntudat kialakulása a lelkünkben. A büntudat Isten figyelmének felénk fordulását eredményezi, de benső megerősödést is jelent, hogy türelemmel várni tudhassuk a segítségünkre siető Istent. Az ilyen ember nem türelmetlen, nem zugolódó. A bűnei miatt reászakadó bajokban megadással imádkozva várja Urának megérkezését. Talán ebből az embertípusból még kevés van. Vagy talán most van kialakulóban. Sohasem ismerhetjük Isten intézkedéseinek rugóit. A csapások özöne gondolkodóba ejt bennünket, melynek következménye a büntudat, majd a bűnbánat lesz. Az Istentől való nagy elkanyarodások mindig ilyen nagy körfordulók után viszik vissza az embert a *kezdelethez és véghez*, vagyis az Istenhez. *Imádkozzunk tehát azért a kegyelemért, hogy bűneinket felismerő, megbánó és Istenhez bizakodóan szólni tudó emberek lehessünk!*

K. I.

(Egyházhatósági engedéllyel.)

Felelős szerkesztő: KISS ISTVÁN. — Felelős kiadó: Dr. Mészáros János.
Stephaneum nyomda Budapest. Felelős: ifj. Kohl Ferenc.